

PREZES
NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

Warszawa, dnia 15 czerwca 2010 r.

L.dz. BO-4660-21/10

**Pan
Zbigniew Gelzok
Prezes Zarządu
Ogólnopolskiego Stowarzyszenia
Przeciwdziałania Elektroskażeniom
„Prawo do życia”
ul. Bracka 16 A
44-251 Rybnik**

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 maja 2010 r., w którym wnosi Pan o wystąpienie do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o podjęcie przez ten Sąd uchwały w celu jednoznacznego wyjaśnienia, czym jest stacja bazowa telefonii komórkowej jako całość użytkowa wraz z kablami, konstrukcjami, antenami i innymi urządzeniami wybudowana na dachu budynku w myśl ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r., Nr 156, poz. 1118 ze zm.), uprzejmie informuję, co następuje:

Zgodnie z art. 15 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) Naczelny Sąd Administracyjny podejmuje uchwały mające na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Analiza orzecznictwa NSA wskazuje, że w orzeczeniach tego Sądu dominuje pogląd, że w przypadku budowy całej stacji bazowej telefonii wraz z realizacją masztów stabilizowanych linami, montażem anten na adapterach lub ewentualną

adaptacją pomieszczenia budynku, na dachu którego jest realizowana inwestycja, takie zamierzenie inwestycyjne wykracza poza pojęcie „instalacji na obiektach budowlanych urządzeń” emitujących pola elektromagnetyczne i wymaga uzyskania ostatecznej decyzji zezwalającej na budowę na podstawie art. 28 ust. 1 Prawa budowlanego (por. wyrok z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt II OSK 1458/07, wyrok z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK 971/08, wyrok z dnia 27 maja 2009 r., sygn. akt II OSK 841/08, wyrok z dnia 10 października 2007 r., sygn. akt II OSK 13330/06).

Należy zauważyć, że wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 maja 2010 r., sygn. akt VII SA/Wa 372/10, w którym wyrażono odmienny pogląd jest nieprawomocny i być może zostanie poddany kontroli przez Naczelny Sąd Administracyjny.

Ponadto nie bez znaczenia jest również fakt, że w obecnym stanie prawnym art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. c) ustawy Prawo budowlane już nie obowiązuje. Przepis ten bowiem został uchylony przez art. 140 pkt 4 lit. a) tiret drugie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227), z dniem 15 listopada 2008 r.

W rezultacie w obecnym stanie prawnym wszystkie inwestycje dotyczące realizacji urządzeń emitujących pole elektromagnetyczne zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymagają uzyskania pozwolenia na budowę, niezależnie od miejsca i sposobu usytuowania oraz zakresu tej inwestycji (art. 29 ust. 3 Prawa budowlanego).

Wobec powyższego, niecelowe jest wystąpienie do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o podjęcie uchwały.

PREZES
Naczelnego Sądu Administracyjnego

prof. Roman Hauser